

[Langsted]

energi, som er nødvendig for at opretholde vort samfund. Belært af den såkaldte oliekrise skal vi stræbe efter en så varieret energiforsyning som muligt, ikke – som handelsministeren rigtigt sagde – efter at få så meget olie som muligt på så kort tid som muligt, men efter at vi i det hele taget får noget, der hedder energi. Vi skal, som vi kunne læse i den energipolitiske redegørelse, satse på kraftvarmeforsyning, på, at el og varme følges ad. Vi skal, som det også er nævnt, satse på geotermisk energi, og vi skal om muligt også satse på gas fra Nordsøen. Vi skal satse på vind- og solenergi. Og først og fremmest skal vi i det lange løb satse på kernekraften, i første omgang på uran, som der naturligvis også er knaphed på, og også på fusionskraften, når vi engang kommer så vidt. Det er nødvendigt at satse på dette komplette energiforsyningsudvalg for at forebygge et sammenbrud af vores energiforsyning, hvilket i alle tilfælde ville få katastrofale følger for vort samfund.

Vi har kort sagt brug for, som der også står i beslutningsforslaget, at der hurtigst muligt gennemføres den nødvendige lovgivning.

Gasforsyning fra Nordsøen vil jeg ikke komme ind på her på baggrund af den forespørgselsdebat, som vi kan vente efter nytår. På den anden side skal jeg dog nævne, at vi allerede har et lovforslag, som bygger på en naturgasforsyning her i landet, nemlig lovforslag nr. L 117, hvor man forsøger at skabe hjemmel for fastsættelse af regler for distributionsledninger for naturgas, samtidig med at man vil skabe regler for gasførende tekniske dele, i det omfang det er påkrævet af sikkerhedsmæssige grunde. Samtidig skal vi også tænke på, at gasforsyning i de forskellige byer efterhånden er blevet meget forladt.

CDs stilling til kernekraften er velkendt og behøver ingen ny fremhævelse. Der er allerede spildt megen tid på unødige snak, hvilket har ført til forsinkelse af de projekterede anlæg. Tør nogen her i folketinget mon tage ansvaret, den dag energiforsyningen svigter på anden måde? Selv modstanderne af kernekraftens udnyttelse her i landet har dokumenteret, at risikoen for en kapitalkatastrofe i f. eks. Barsebäckanlægget er betydelig mindre end risikoen for, at f. eks. gipsloftet her i folketingssalen falder ned. Farerne ved kernekraften er små, fordelene så meget større.

Vi vil naturligvis medvirke til, at det foreliggende beslutningsforslag meget hurtigt kan komme til endelig vedtagelse i folketinget, og lad os håbe på, at regeringen vil vise sin magt og ikke sin afmagt.

Ole Olsen (SF):

Socialistisk folkeparti kan sådan set ikke nære nogen undren over, at forslaget kommer fra netop disse 3 partier. Jeg ved heller ikke, hvor ægte socialdemokratiets undren var. Det ligger vel simpelt hen sådan, at socialdemokratiet tager hensyn til og føler sig nødsaget til at tage hensyn til den stemning, der faktisk er i befolkningen. Det er klogt, og det er fornuftigt og rimeligt at gøre det. Det ligger nok sådan, at de tre partier har på fornemmelsen, at deres vælgere ser anderledes på det end de socialdemokratiske vælgere, og det er sikkert også rigtigt. Derfor er det såmænd meget naturligt, at forslaget kommer frem nu.

Man kan alligevel godt undre sig over logikken i forslaget. For de samme mennesker, som nu forsøger at presse en vedtagelse af a-kraften igennem, vil samtidig tilsyneladende sørge for at sælge den danske Nordsøgas til udlandet. Vi må være fuldstændig enige med handelsministeren i, at det primære ved den danske Nordsøgas selvfølgelig er den energipolitiske sikkerhed, det giver os at have Nordsøgassen at falde tilbage på. Mit parti kan være ganske enig i den vurdering, som handelsministeren gav af udnyttelsen af den danske Nordsøgas og Nordsøolien, at det selvfølgelig ikke drejer sig om at få den pumpet op så hurtigt som muligt af valutariske grunde og herved få brugt den op. Det er nok ressourcer, som bliver mere værdifulde, når vi kommer henimod 1990'erne, end de er i dag.

Jeg må i det hele taget rose handelsministeren meget for den redegørelse, han kom med. Den var jo ikke præget af iver efter omgående at kaste sig ud i et eksperiment med at begynde at producere a-kraft og bygge a-kraftværker her i landet. Det synes jeg er godt, og jeg synes, redegørelsen var ligevægtig.

Det må være sådan, at det afgørende for udnyttelse af Nordsøgassen kan ikke være den privatøkonomiske rentabilitet. Ud fra et samfundsmæssigt synspunkt kan det ikke